

SMITSWEG 3 KLAASWAAL

een landschappelijk inpassingsplan

In opdracht van:

Greenfarmers HW v.o.f.
Smitsweg 3
3286 LC Klaaswaal

Bestemd voor:

 Gemeente Hoeksche Waard
Sportlaan 22
3299 XG Maasdam

In samenwerking met:

 Juridisch Planologisch Adviesbureau R3
Beneden Oostdijk 42
3261 KX Oud-Beijerland

Opgesteld door:

 Ars Virens | bureau voor buitenruimte
Laurens Jansz. Costerstraat 2
3261 LH Oud-Beijerland

Julianahoeve
Smitsweg 3
Klaaswaal

landschappelijk
inpassingsplan

30 mei 2022

inleiding	6-7
Opgave	7
Aanleiding	7
Vraag- en probleemstelling	7
Leeswijzer	7
hoofdstuk 1 Bouwplan	8-9
Bestaand bouwvlak	9
Initiatief	9
Randvoorwaarden	9
hoofdstuk 2 Het landschap	10-25
Het erf	13
Gebruik van het erf	15
De omgeving	17
Landschappelijk beleid	19
Historische analyse	21
hoofdstuk 3 Ruimtelijk concept	22-25
hoofdstuk 4 Landschapsplan	26-35
Technisch ontwerp	29
Ruimtelijk ontwerp	31
Planbeschrijving	31
Beplantingsplan	35

© Cyclomedia

Aanleiding

De initiatiefnemer is met zijn agrarische onderneming gevestigd aan de Smitsweg te Klaaswaal onder de naam Greenfarmers HW v.o.f. De ondernemers willen voor de bedrijfsvoering van de v.o.f. een loods bouwen achter de bestaande loods van 2.625 m² en die identiek daaraan is. De nieuwbouw is bestemd voor de opslag en verwerking van de eigen producten, zoals aardappelen en uien. Om de geplande situering van de nieuwbouw te kunnen realiseren en voor de (gewenste) bedrijfsvoering is het noodzakelijk dat het bouwvlak wordt vergroot tot de maximaal toelaatbare uitbreiding tot 1,5 hectare uit de wijzigingsbevoegdheid.

Hiertoe is in 2021 een principe-aanvraag is ingediend.

In een reactie op deze aanvraag stelt de gemeente onder andere: Vanuit stedenbouwkundig en landschappelijk oogpunt is er wel sprake van kwaliteitsvermindering door het ontnemen van open zicht vanuit omgeving op de polder. Een goede landschappelijke inpassing en stedenbouwkundige opzet is dan ook gewenst. Bij een goede landschappelijke inpassing kan aan deze voorwaarde worden voldaan.

Vraag- en probleemstelling

Het voorliggend rapport behelst het landschapsplan, waarin gezocht is naar een locatiespecifieke en verantwoorde uitbreiding van het bouwvlak tot anderhalve hectare. Deze uitbreiding moet enerzijds recht doet aan het landschap en haar geschiedenis, en anderzijds een moderne bedrijfsvoering mogelijk maken voor Greenfarmers HW v.o.f.

Leeswijzer

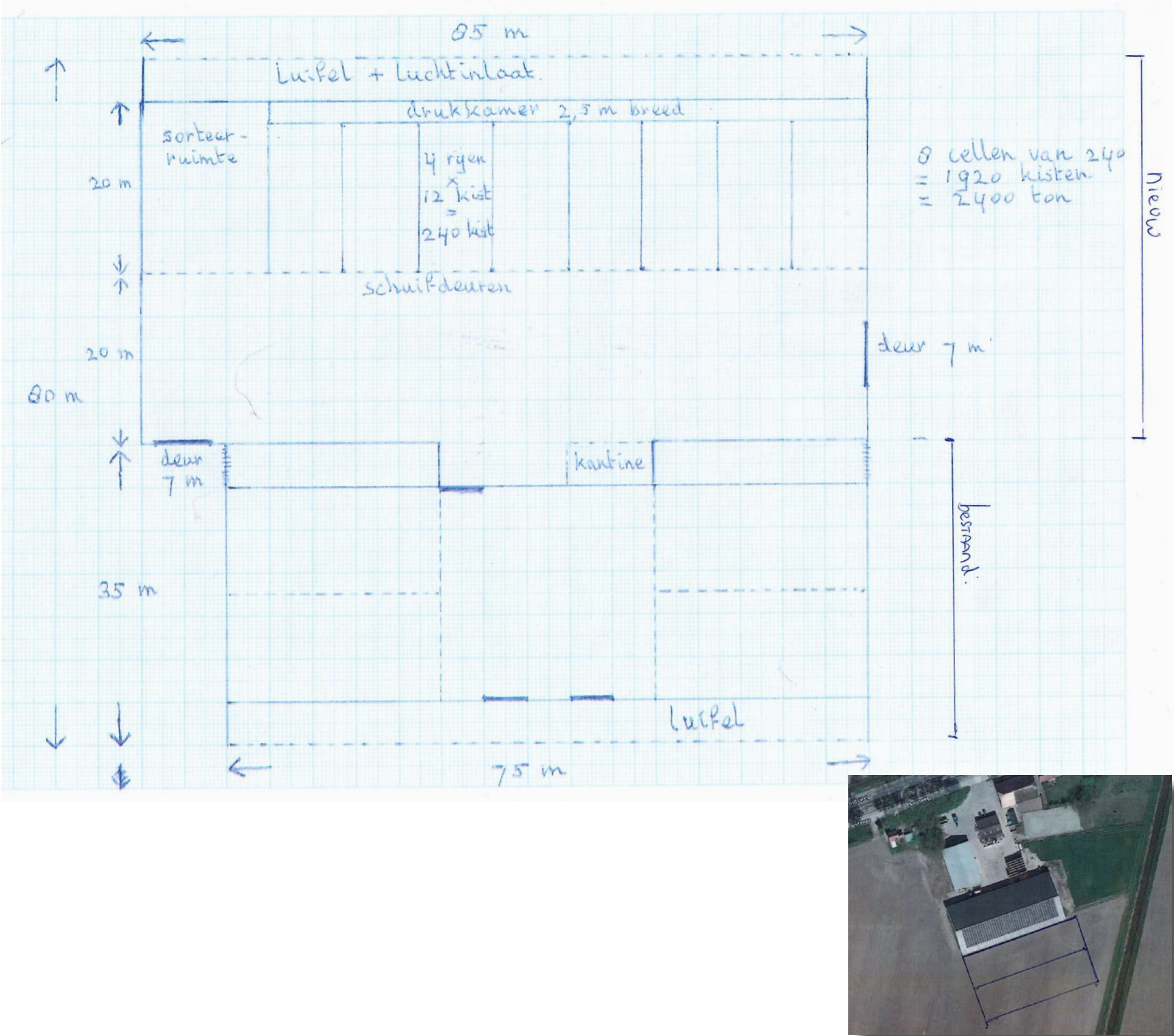
In het eerste hoofdstuk is het initiatief uitgewerkt bij wijze van Pro-

gramma van Eisen.

Om een locatiespecifiek ontwerp te maken is het belangrijk om de omgeving van het plangebied te analyseren. Dit is uitgewerkt in hoofdstuk twee aan de hand van de verschijningsvorm van het plangebied in de omgeving, waarbij steeds verder wordt uitgezoomd. Dit leidt tot de landschapsstructuurkaart, die een samenvatting vormt van de analyse van de ruimtelijke verschijningsvorm. Een historische analyse rondt het tweede hoofdstuk af.

Hoofdstuk drie bevat het ruimtelijk concept, waarin de uitgangspunten en randvoorwaarden zijn vastgelegd.

Het landschapsplan is verder uitgewerkt in het laatste hoofdstuk in een plankaart, profielen en een beplantingsadvies.

Bestaand bouwvlak

Het huidige bouwvlak is 0,99 ha groot. Het bouwvlak bevat twee wooneenheden, namelijk de oude boerderij, en het (knechts)huis dat westelijk van de boerderij gebouwd is.

Initiatief

Op de linkerpagina is het initiatief afgebeeld.

De bestaande schuur meet 35 x 75 m (dak, niet footprint).

De nieuwe schuur 45 x 90 m. De beoogde goothoogte is 5 m, de nokhoogte 10 m, overeenkomstig de bestaande schuur.

Het is de bedoeling dat de nieuwe schuur zuidelijk van de huidige schuur gebouwd wordt, waartoe de uitbreiding van het bouwvlak noodzakelijk is.

Naast het vergroten van het bouwvlak ten behoeve van de loods is er het idee om een klimaatbosje aan te leggen in de, vanuit landbouwkundig perspectief, inefficiënte punt noordoostelijk van het bouwvlak.

Randvoorwaarden

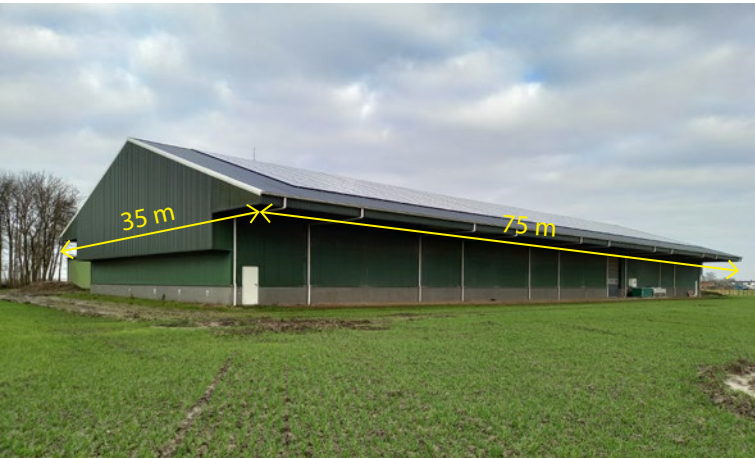
De gemeente heeft bij het beoordelen van het initiatief een aantal randvoorwaarden meegegeven. Deze zijn samengevat als volgt:

- College B&W is bevoegd de omvang van het bouwvlak te vergroten tot een oppervlakte van ten hoogste 1,5 hectare.
- Het plan mag geen onevenredige afbreuk doen aan de landschappelijke, natuurlijke en cultuurhistorische waarde van het gebied.
- watercompensatie (min. 10% van de oppervlakte van het bouwvlak (= bebouwde oppervlak))
- De oude en nieuwe schuur moeten exact identiek zijn, zowel qua afmetingen, als wat betreft kleur en materialisatie.

Deze laatste randvoorwaarde geeft frictie met het initiatief, dat, bij handhaving van de randvoorwaarde, aangepast zal moeten worden.

Huidig bouwvlak van ca 1 ha (9.580 m2) met 2 wooneenheden.

De nieuwe schuur moet identiek zijn aan de huidige.

Het boerenbedrijf bepaalt van oudsher het aanzien van de Hoeksche Waard. De erven, die als groene eilanden in de open polder liggen, geven het weidse landschap een dieptebeleving.

Het boerenerf met beplanting is een markant landschapselement. In het open landschap waren de boerderijen en hun bomen vaak al van verre te zien. Hierdoor bepaalden ook de typische boerenerf bomen grotendeels het aanzicht van het landschap.

- *Vereniging van Erfgoedhoveniers*

In dit hoofdstuk wordt de verschijningsvorm van het landschap onderzocht. Enerzijds in ruimtelijke zin, anderzijds vanuit een historische en vanuit een beleidsmatige invalshoek.

Het erf

De ensemble op het erf wordt bepaald door de historische boerderij, een karakterstieke, typisch Hoeksche Waardse boerderij met zijlangsdeel.

De boerderij staat parallel aan de Smitsweg. Verderop ligt het knechtshuis of arbeidershuisje, dat origineel dateert uit de jaren '30 van de vorige eeuw, maar in de jaren '60 iets verderop is herbouwd. Op het erf staat een wat oudere schuur van 13,5 bij 12,5 m. Deze staat min of meer ook parallel aan de Smitsweg, en vormt met de boerderij en het huis het authentieke erf. Hier creëert erfbeplanting beschutting voor de boerderij. Bebouwing en beplanting vormen een ensemble in de menselijke maat.

Later is een werktuigloods aan het erf toegevoegd, haaks op de Smitsweg. Deze schuur meet ca 20x30 m en staat deels buiten het authentieke erf en steekt het landschap in. Deze ontwikkeling karakteriseert de groei van de erven: door schaalvergroting worden de loodsen steeds groter en komen verder van de boerderij en de menselijke maat te staan. Recent is er een grote aardappelbewaarloods gebouwd, parallel aan de Smitsweg. Deze loods vormt een soort blok voor het erf, gezien vanuit het landschap. De maat en schaal van deze schuur overstijgt de menselijke maat van het authentieke erf, temeer daar iedere vorm van landschappelijk inpassing en beschuttende beplanting ontbreekt. Hierdoor het ontbreken van landschappelijke inpassing contrasteert de schuur met het landschap en staat ruimtelijk buiten het authentiek erf.

Door de ruimtelijke ontwikkeling heeft het erf twee gezichten: een redelijk authentiek gedeelte rond de boerderij en een nieuw, groot-schalig deel met een open en contrasterend karakter.

De authentieke boerderij met de oude schuur, parallel aan de Smitsweg.

De erfbebouwing is steeds verder het landschap ingegaan; de nieuwste schuren staan ruimtelijk los van het erf.

Erfbeplanting bij het authentieke erf en de boerderij.

Gebruik van het erf

Het erf is ten dienste van de agrarische onderneming. In vroeger tijden voldeed een erf met een beperkte en overzichtelijke dimensio-
nering. Tegenwoordig is er veel ruimte nodig voor het ontplooiën van de bedrijfsactiviteiten, als gevolg van het proces van schaalver-
groting in de landbouw.

Een groot deel van het erf is dan ook verhard met stelconplaten. Opgeslagen materieel en materiaal staat open en zichtbaar in het landschap.

Direct ten zuiden van de oude boerderij is een grote paardenbak aangelegd. Beplanting ontbreekt hier verder.

Al met al is het erf illustratief voor een aantal ontwikkelingen in de landbouw:

- schaalvergroting, met erfuitbreiding als een noodzakelijk ge-
volg; immers past materieel letterlijk niet in de oude boerderij
- ontbreken van landschappelijke inpassing van het grootscha-
lige deel, vaak door gebrek aan affiniteit met groen of door
ontbreken van nut en noodzaak tot aanleg van groen.
- alternatieve invulling authentieke boerderijen, vaak door paar-
denhouderij.
- teloorgang van gemengde functies, en daarmee versobering
van het uiterlijk van het erf.

De linkerfoto is illustratief voor deze vier ontwikkelingen.

Het oude deel van het erf met weijtjes en erfbeplanting rond de boerderij.

Het nieuwe deel van het erf met een groot verhardingsoppervlak en de grote loods.

De grote paardenbak direct achter de boerderij.

De omgeving

Ook wanneer vanuit de omgeving naar de boerderij wordt gekeken, dan valt het op dat de boerderij twee gezichten kent. De kap van de populieren langs de Smitsweg hebben dit contrast versterkt, doordat er nu achtergrondbeplanting verdwenen is.

De boerderij ligt in de nabijheid van de Klaaswaalsche Vliet, een gekanaliseerde kreekuitloper, parallel aan de Botweg. In de zeer open omgeving is de boerderij een goed zichtbare verschijning. Dit is eens te meer een reden om de gewenste uitbreiding goed te laten aansluiten op het landschap door middel van een landschappelijke inpassing.

Ligging van de boerderij ten opzichte van de Klaaswaalsche Vliet.

Door de kap van de populieren langs de Smitsweg is het contrast tussen schuren en landschap vergroot.

Aanzicht van de boerderij vanaf de Smitsweg in 2018.

Aanzicht van de boerderij vanaf de Botweg in 2018. De populieren fungeren als achtergrond, waardoor de boerderij minder contrasteert met het landschap.

Gebiedsprofiel HW: Water als structuurdrager.

Met het gedekt kleurgebruik en het contrast met het open polderlandschap is er zonder landschappelijke inpassing feitelijk een situatie die volledig voldoet aan het beleid van PZH.

Gebiedsprofiel HW: Water als structuurdrager.

Reliëfkaart waarop de oude kreekloop te zien is.

Landschappelijk beleid

Door Provincie Zuid-Holland is het ruimtelijk beleid voor het landschap van de Hoeksche Waard vervat in het Gebiedsprofiel, waarin een aantal beleidslijnen zijn uitgezet.

Het plangebied ligt in Polder Westmaas Nieuwland, een zgn. Noordelijke en Oostelijke Aanwaspolder.

Voor het initiatief is een relevante beleidslijn: *De landbouw is een belangrijke drager van het open polderlandschap en krijgt de ruimte om zich verder te ontwikkelen in de richting van schaalvergroting en/of specialisatie, mits dit bijdraagt aan behoud of versterking van de kernkwaliteiten.*

Een van de kernkwaliteiten is als volgt geformuleerd: *Karakteristiek voor een groot aantal polders is het regelmatige wegenpatroon. Langs de wegen liggen verspreide, beplante erven.*

Versnippering van de ruimte dient voorkomen te worden, door beplanting te koppelen aan dijken en aan erven.

De N489 is benoemd als *N-weg als landelijke doorsnijding*. De (secundaire) Smitsweg, waarop de boerderij ontsloten is, wordt verder niet benoemd in het Gebiedsprofiel.

De Klaaswaalsche Vliet, die langs het plangebied loopt, is in het Gebiedsprofiel aangeduid als Voormalige Kreek. *Kreken zijn restanten van oude getijdenstromen. Ze kronkelen in sterk contrast met de strak verkavelde polders door het landschap. Havenkanalen zijn gegraven watergangen om de dorpen die door opeenvolgende inpolderingen steeds verder van het buitenwater af kwamen te liggen weer te verbinden met open water.*

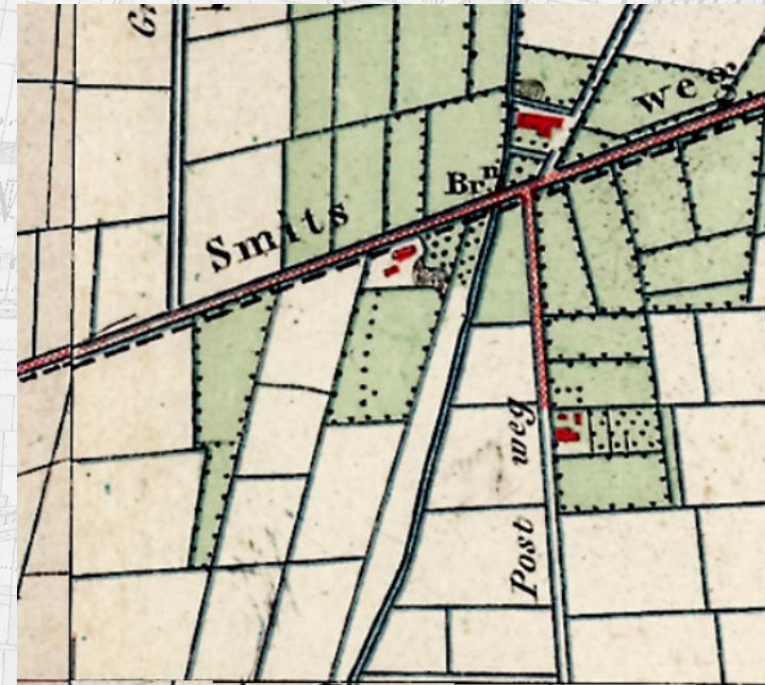
Een van de geformuleerde ambities luidt als volgt: *Een beleefbaar waterstelsel als dragende structuur van Zuid Holland: verbeteren van de zichtbaarheid, toegankelijkheid, en uitstraling van het water.*

Er is sprake van een voormalige kreek omdat de kreek is verlegd: *Bij de opeenvolgende inpolderingen, ontginningen en ruilverkavelingen zijn veel kreken verlegd, gedempt en er zijn nieuwe waterverbindingen gegraven.* Op de onderstaande reliëfkaart is de authentieke ligging van de kreek, iets oostelijk van de huidige ligging, goed te zien.

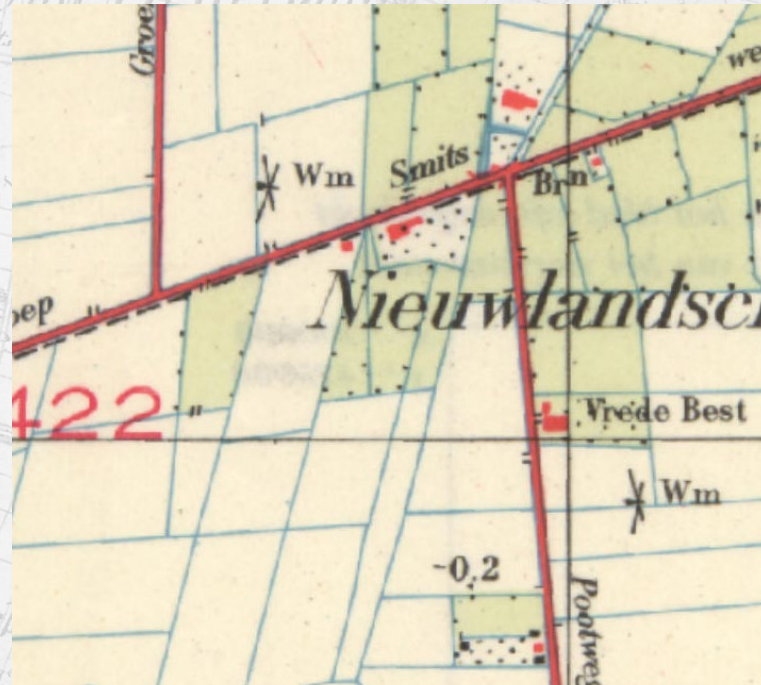
Een laatste relevant aspect uit het Gebiedsprofiel betreft het Boerenervenlint ('*Linten blijven linten*'): *De boerenerven zijn een essentieel onderdeel van het landschap. De erven liggen zowel langs de dijken als middenin de polder en hebben een directe en functionele relatie met het landschap. De erven langs de dijk zijn vaak omringd door dichte beplanting, terwijl de erven in de polder open en bloot in het landschap liggen. De reeksen van erven aan dezelfde weg vormen een boerenervenlint.*

De volgende ambities zijn geformuleerd:

- Erven gelegen in de polder kunnen niet of minder stevig ingeplant.
- worden waardoor het contrast tussen de open polder en de beplante dijkzones vergroot wordt. Er is bij deze erven daarom meer aandacht nodig voor de beeldkwaliteit van de bebouwing (terughoudend kleurgebruik, agrarisch karakter).
- Bij de uitbreiding van een boerenerv blijft het agrarische karakter en de karakteristieke erfindeling gehandhaafd. De ontwikkeling ondersteunt de (verbrede) functie van het landbouwbedrijf door ruimte te bieden aan verbreding en innovatie.
- Verbetering van de beleefbaarheid, toegankelijkheid en aantrekkelijkheid van het landelijk gebied door bijvoorbeeld de aanleg van wandelroutes, bloemrijke akkerranden en erfbeplanting.

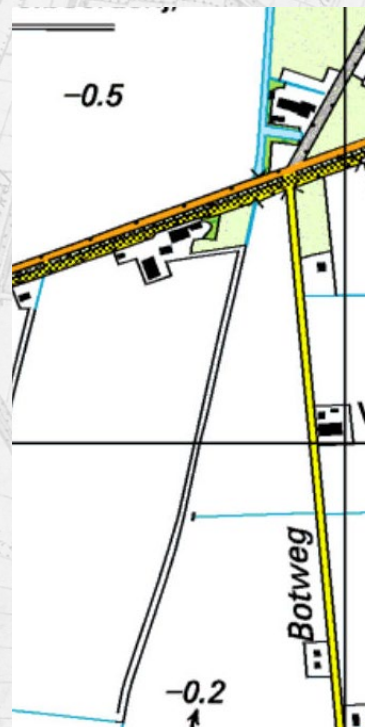
Topografische kaart 1880.

Topografische kaart 1950.

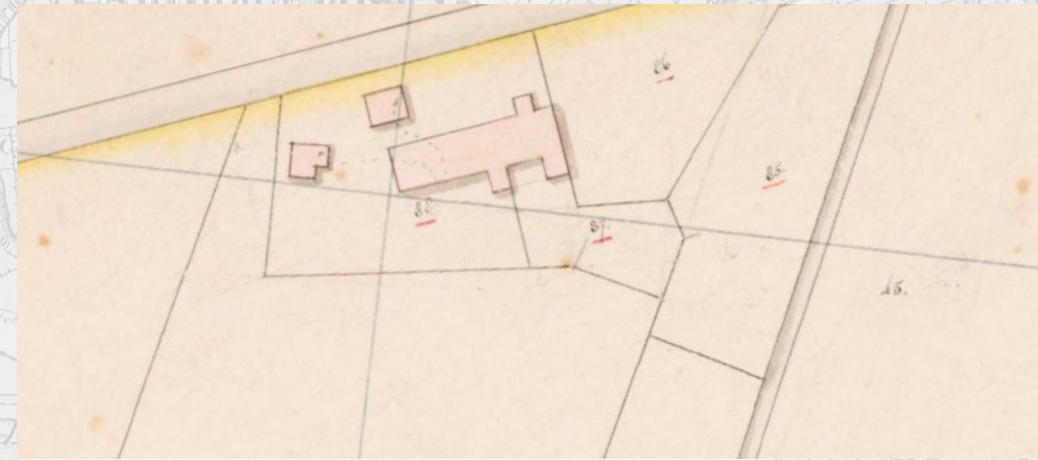
Topografische kaart 1990.

Topografische kaart 2000.

Topografische kaart 2020.

Kadastraal Minuutplan 1832.

Luchtfoto 1945.

Historische analyse

De Julianahoeve heeft landschappelijk gezien een interessante geschiedenis. De karakteristieke ontwikkeling van het erf, dat hiervoor uiteen is gezet aan de hand van 'de twee gezichten', doet zich min of meer ook voor in het landschap.

Kijkend naar de topografische kaart uit 1880 dan valt het op dat de directe omgeving van het de boerderij een andere ruimtelijke verschijningsvorm heeft dan de omgeving. Dit patroon is ook nog af te lezen op de kaart van 1950. Oostelijk van het erf liggen (hoogstam-)boomgaarden, tot tegen de Vliet. Zuidelijk van het erf ligt een weiland, dat is omzoomd door bomen (de stippen op de kaart).

Tegen de boerderij aan ligt een tuin, ook als zodanig reeds omschreven op het Kadastraal Minuutplan uit 1832.

Hoewel het erf zelf beduidend kleiner is dan tegenwoordig, is het erf-landschap direct rond de boerderij beduidend groter.

Overduidelijk lag dit erf niet *open en bloot in de polder*, zoals het Gebiedsprofiel suggereert.

Wanneer het erf als groen eiland in de polder wordt aangemerkt, dan is het eiland in vroeger tijden beduidend groter dan tegenwoordig, terwijl de footprint van de gebouwen beduidend kleiner was.

Kijkend naar de luchtfoto uit 1945 is er veel landschappelijk groen teloor gegaan in de laatste decennia. Groen, dat plaats maakte voor een groot, verhard erf met grote schuren.

Tegelijk is deze ontwikkeling van schaalvergroting die aansluit op de veranderde consumentenmarkt en de wijze waarop de agrarische ondernemer zijn producten afzet.

In dat licht is de ontwikkeling van de nieuwe schuur een kans om iets van de landschappelijke kwaliteiten uit het verleden te herstellen. En daarmee ook een plusje te maken op het gebied van duurzaamheid en biodiversiteit.

Er is ruimte voor ontwikkeling van de landbouw
(schaalvergroting en/of specialisatie) als belang-
rijke drager van het open polderlandschap

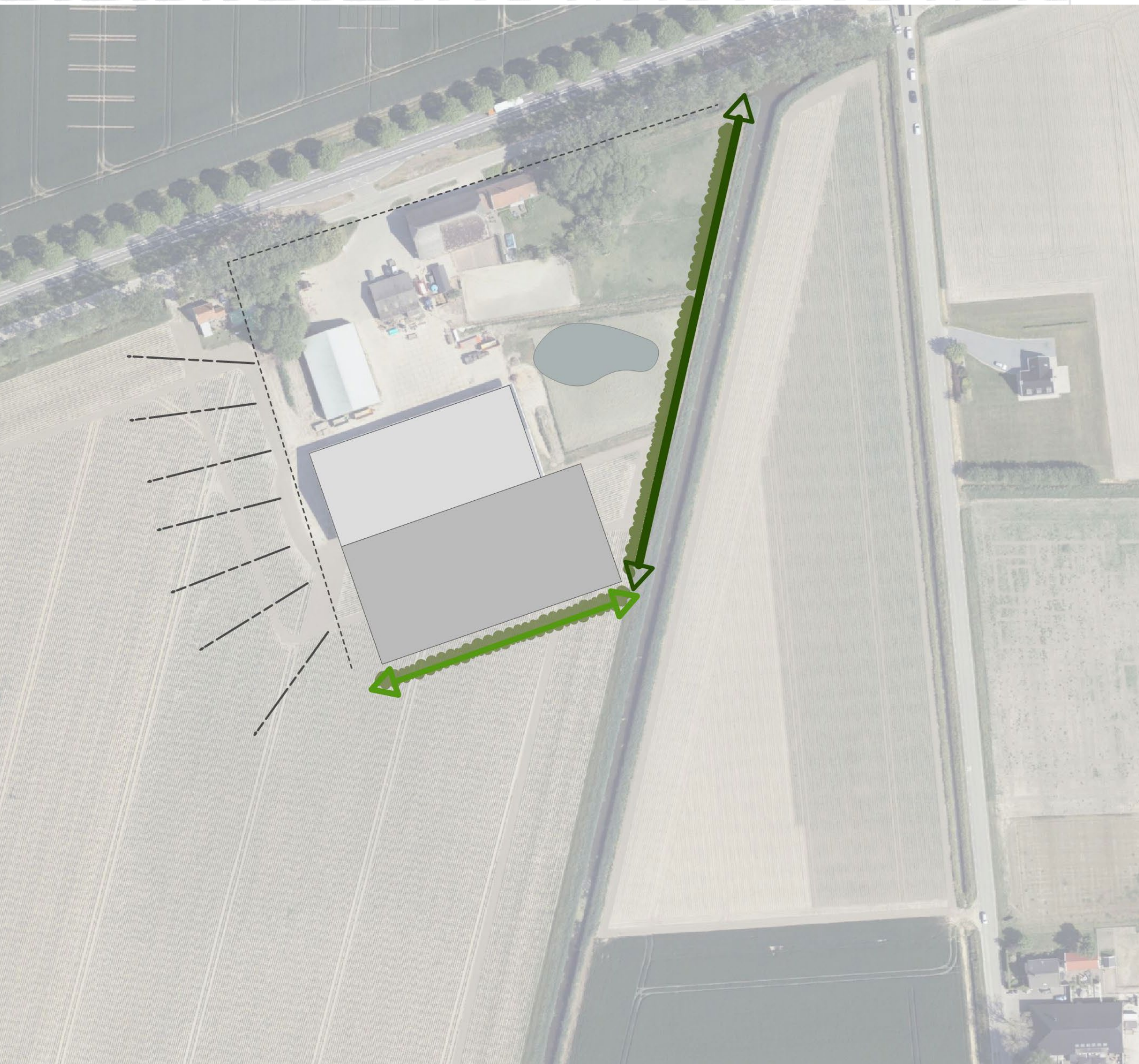
- *Gebiedsprofiel Hoeksche Waard*

Het plaatsen van een nieuwe aardappelbewaarloods sluit nauw aan
bij de hierboven geciteerde specialisatie, namelijk de onder andere
de teelt van de Cherry Potatoes, waarin het bedrijf zich heeft gespe-
cialiseerd. Een gespreide afzet vergt mogelijkheden om de produc-
ten langer te bewaren en op te slaan.
Of, om de Canon van de Hoeksche Waard te citeren:

Azze me de errepels niet kenne verkôôpe...

- *Canon van de Hoeksche Waard*

...dan moet je ze bewaren in een schuur die past bij de bedrijfsvoe-
ring enerzijds, en die past in het landschap anderszijds.

De keuze voor contrast, zoals het Gebiedsprofiel aanreikt, is te hard voor de locatie wanneer dit aan alle zijden wordt toegepast. Als de geschiedenis van de plek wordt meegewogen, dan is er alle reden om het erf (in ieder geval deels) van een groen jasje te voorzien. Wel wordt de mening gedeeld dat het niet nodig is om de schuren geheel en al te ‘verstoppen’ achter het groen. De grote schuren laten immers ook iets zien van de kracht en het karakter van de Hoeksche Waard, namelijk innovatief landbouwgebied.

Het ruimtelijk concept kan worden samengevat in een eenvoudige, schematische tekening. Aan de oostzijde wordt een gesloten beplanting toegepast, ook met het oog op de verwachte ontwikkeling van de randweg. De beplanting schermt schuur, erf en paardenbakken af. Tegelijk zijn er wel doorkijkjes en wordt een hermetische afsluiting voorkomen.

Aan de zuidzijde wordt de schuur voorzien van een groene plint, die reikt tot dakgoot. De schuur is deels zichtbaar, deels aan het ook onttrokken.

Aan de westzijde is er een directe aansluiting op het agrarisch landschap. De keuze voor het contrast, zoals in het Gebiedsprofiel omschreven, komt hier goed tot zijn recht.

Bij de uitbreiding van het erf tot 1,5 hectare resteert er tussen het erf en de Vliet een landbouwkundig incurante punt. De kwaliteiten van het historische erf met streekeigen beplanting worden hier teruggebracht. Ook watercompensatie kan hier een plaats krijgen. Dit staat los van de aan te brengen erfbeplanting en is ook geen onderdeel van het erf, maar van het landschap direct om de boerderij. De situatie laat zich het best vergelijken met de historische situatie rond 1950.

Het contrast met het landschap is erg hard, ondanks de gedekte kleurstelling.

De verkavelingsrichting dicteert de oriëntatie van het perceel.

Harde confrontatie tussen glas en landschap wordt vermeden, bijvoorbeeld door de toepassing van een groene plint.

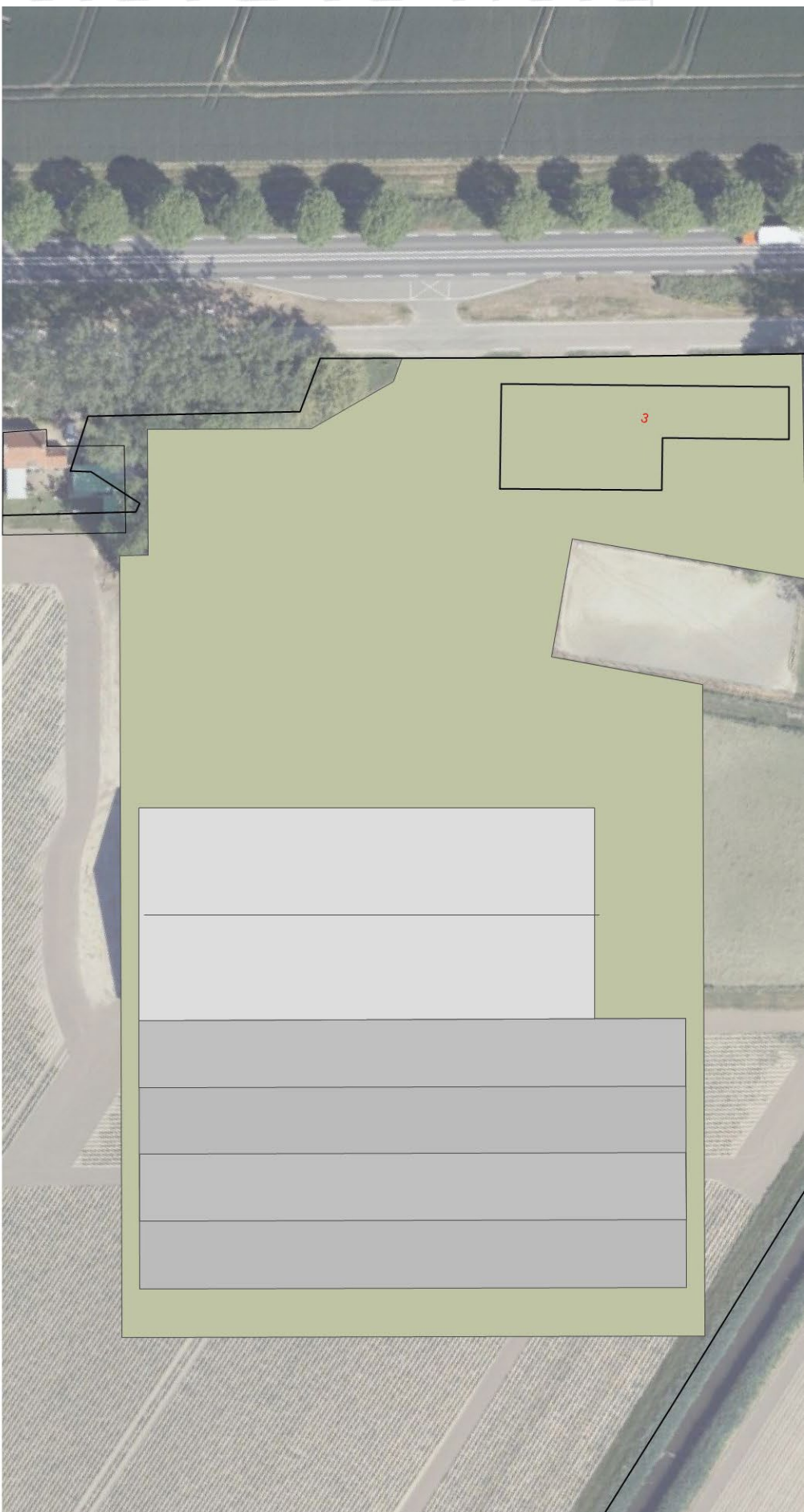
De kwaliteiten van de Hoeksche Waard zijn in veel beleidsnota's genoemd. In de Canon van de Hoeksche Waard is een treffende samenvatting gemaakt, als het gaat over het nationaal landschap:

Het doel was om nieuwe ontwikkelingen op een harmonische wijze in verband te brengen met het verleden, terwijl de streekeigen geschiedenis van het landschap zichtbaar blijft.

Belangrijk is dat de nationale landshappen zich sociaaleconomisch voldoende moeten kunnen ontwikkelen, terwijl de landschappelijke kwaliteiten mede sturend zijn voor de manier waarop de gebiedsontwikkleing plaatsheeft. Bij veranderingen gaat het erom de 'leesbaarheid' van het landschap goed vorm te geven.

- *geciteerd rijksbeleid in*
Canon van de Hoeksche Waard

In dit hoofdstuk wordt het plan voor de erfuutbreiding uitgewerkt. Eerst aan de hand van (bestemmingsplan-)technische randvoorwaarden, vervolgens ruimtelijk, om tenslotte met een beplantingsvoorstel te eindigen.

Technisch ontwerp

Het huidig bouwvlak is 9580 m² groot.

In het ontwerp is een schuur aan de zuidkant van het erf toegevoegd. De nieuwe schuur heeft een identieke materialisatie en uitstraling. Bouwkundig wordt de nieuwe schuur netjes aangesloten op de oude schuur, waarbij vooral veel aandacht besteed wordt een passende aansluiting van de daken.

Voorgesteld wordt om de paardenbak uit het bouwvlak te halen.

Deze ligt nu half in, half buiten het bouwvlak.

Het bestemmingsplan biedt mogelijkheden om één paardenbak buiten het bouwvlak te plaatsen. Een van de voorwaarden is dat *indien de paardenbak of de stapmolen vanaf de weg zichtbaar is, afschermende beplanting wordt aangebracht.*

In het landschapsplan is dit een kans om naast de paardenbak ook de bebouwing af te screenen.

De vergroting van het bouwvlak met de voorgestelde dimensionering is hiernaast weergegeven.

Er vanuit gaande dat *minimaal 10% van de oppervlakte van het bouwvlak wordt gecompenseerd in de vorm van open water indien sprake is van een vergroting van het bouwvlak van meer 250 m²*, dan is er een watercompensatie nodig van $((15.000 - 9.580) * 10\%) = 542$ m². Deze watercompensatie wordt meegenomen in de plankaart.

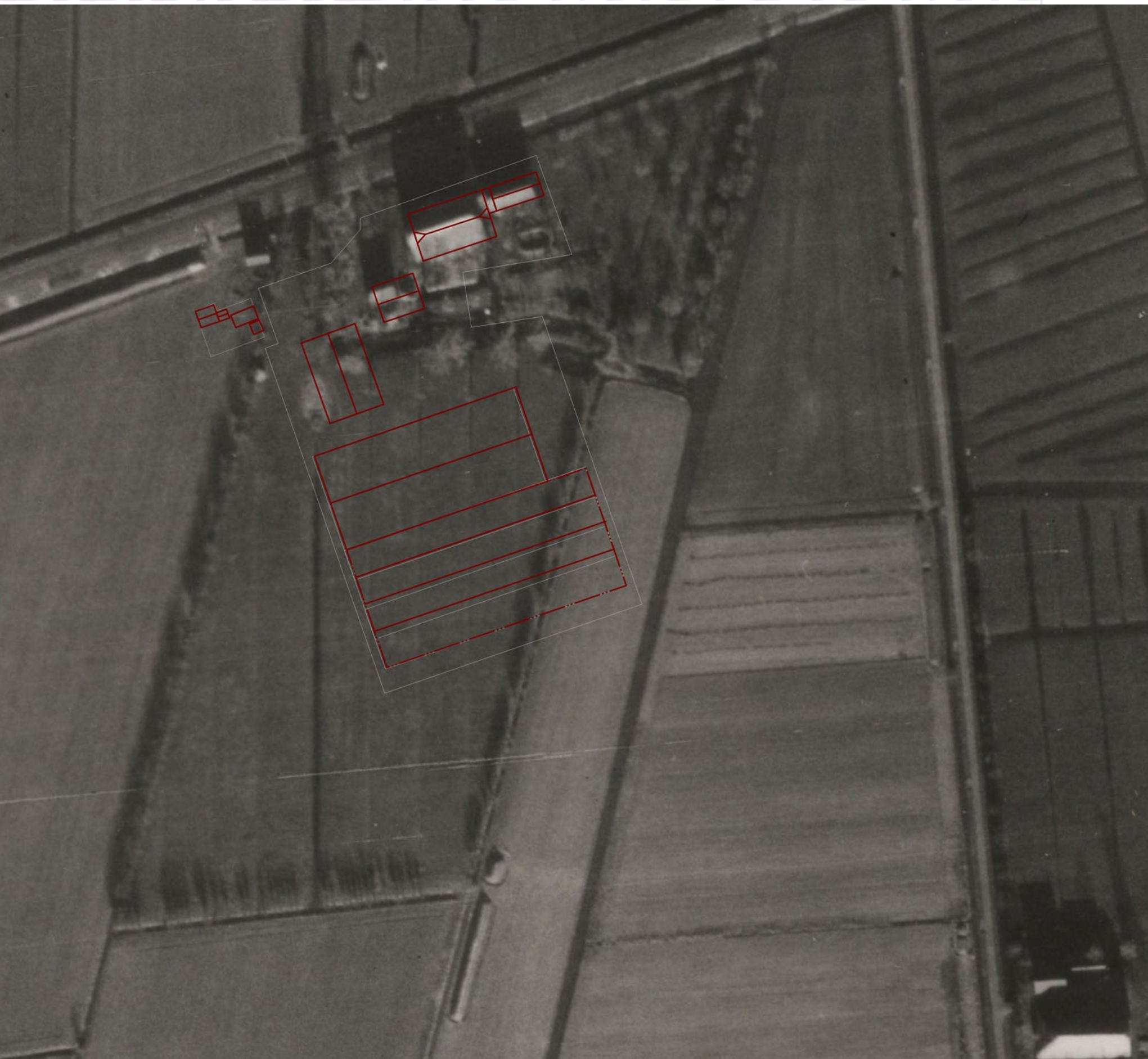
Het 'knechtshuis' staat los van de boerderij. Het ligt dan ook niet voor de hand om deze onderdeel te laten zijn van het bouwvlak.

De paardenbak valt nu deels binnen het bouwvlak. Voorgesteld wordt deze buiten het bouwvlak te houden.

Er is 538 m² watercompensatie nodig.

Ruimtelijk ontwerp

Het belang van de relatie met het verleden is een aantal keren aangestipt. Niet voor niets dichte Bilderdijk:

In 't verleden

Ligt het heden

In het nu wat worden zal

- Willem Bilderdijk

Wanneer de luchtfoto uit 1945 onder de huidige bebouwingscontouren wordt geprojecteerd, dan valt op hoeveel landschappelijke kwaliteit teloor is gegaan door de tijd heen. Het inpassingsplan is bij uitstek een kans om deze kwaliteiten terug te brengen, waarbij het verleden een prima inspiratiebron is.

Planbeschrijving

Naast beplanting in het bouwvlak, nodig voor de geambieerde inpassing aan de zuidzijde, is er groen buiten het bouwvlak ontworpen. Het betreft in de aankleding en afscherming van het erf, de weides en de paardenbak.

Er komen twee grote weides naast het erf. Deze worden voorzien van enkele solitaire, inheemse bomen. Dit zouden ook hoogstam fruitbomen kunnen zijn.

Als watercompensatie wordt er een poel aangelegd, in de vorm van een zgn. dobbe of drinkpoel. Deze staat via een buis in verbinding met de Vliet. In vroeger tijden water een belangrijke rol speelde rond het erf, niet alleen in ruimtelijke zin. Water wordt in die zin teruggebracht. Naast watercompensatie biedt de poel de mogelijkheid voor vertraagde waterafvoer, is kansrijk voor biodiversiteit en speelt een rol in de vormgeving en zonering van het erf en de

Voorbeeld van Tiny Forest.

De huidige greppel langs de paardenbak heeft geen relatie met de vroegere waterpartij bij de boerderij.

Het weilte tussen de Vliet en de boerderij biedt kansen voor een tiny forest.

aangrenzende weiden.
Een struweelhaag scheidt de toekomstige randweg van de weides.
Deze struweelhaag zorgt meteen voor aankleding van de bestaande paardenbak en het bestaande erf. Ook het stukje struweel tussen de poel en het erf voorkomt zicht op het erf en op de paardenbak.
Het patroon van landschapskamers zorgt voor een ruimtelijke werking langs het erf, waardoor er enerzijds een zachte overgang is naar het landschap, maar anderzijds het erf niet met een al te overvloedige hoeveelheid groen wordt ingepakt, zoals is aangereikt in het Gebiedsprofiel.
Om de dieptewerking verder te vergroten zijn de weides voorzien van solitaire bomen. Hier moet gekozen worden voor soorten die niet giftig zijn voor paarden, zoals bijvoorbeeld linde. Soorten als beuk, kastanje en esdoorn zijn gevaarlijk voor paarden en moeten vermeden worden.

Weitje met enkele streekeigen bomen.

Referentie van struweelhaag met weiland.

Solitaire bomen, kruidenrijk gras en plukken opgaande beplanting vormen de landschappelijke inpassing van het erf.

Beplantingsplan

De volgende bomen zijn ontworpen:

- A. Walnoot (*Juglans regia*)
- B. Veld esdoorn (*Acer campestre*)
- C. Linde (*Tilia europaea* 'Koningslinde')
- D. Zwarte els, meerstammig (*Alnus glutinosa*)
- E. Ruwe berk (*Betula pendula*)
- F. Canadese populier (*Populus canadensis* 'Robusta')
- G. Hollandse iep (*Ulmus* 'New Horizon')
- H. Lijsterbes (*Sorbus aucuparia*)
- I. Knotwilg (*Salix alba*)

De struwelen 1, 2, 4 en 5 bestaan uit de volgende soorten:

Veldesdoorn (*Acer campestre*), vogelkers (*Prunus padus*), hazelaar (*Corylus avellana*), meidoorn (*Crataegus monogyna*), wilde liguster (*Ligustrum vulgare*), Sleedoorn (*Prunus spinosa*) en lijsterbes (*Sorbus aucuparia*) en vlier (*Sambucus nigra*)

Het bosplantsoenvak 3 bestaat uit dezelfde soorten als 1,2,4 en 5.

Hoger opgaande beplanting wordt voorkomen wegens de geplande zonnepanelen op de de nieuw te bouwen schuur Hierdoor vervalt de *Acer campestre*. Wel wordt lijsterbes (*Sorbus aucuparia*) toegevoegd.

Alle soorten zijn inheems en streekeigen, en leveren zodoende een bijdrage aan de biodiversiteit en de traditionele uitstraling van een boerenerf.

Tamme kastanje is een niet veel voorkomende boom die als solitair goed tot zijn recht komt en eveneens streekeigen is.

Populus nigra 'Vereecken' is een sterke boom met een smal opgaande habitus.

